

Budapešť, Paříž východu Táborské neunikla

S novým školním rokem Klub cestovatelů na naší škole zorganizoval další výlet a pokračoval v příjemné tradici. Vloni jsme navštívili Paříž, hlavní město Francie. Nyní jsme se také vydali do Paříže, ale Paříže východu a tou je Budapešť, hlavní město Maďarska.

Místo nudy během podzimních prázdnin vyjeli žáci a přátelé Táborské hledat nové zážitky této krásné země se zvláštním jazykem.

Ve čtvrtek jsme přijeli autobusem na nádraží a vydali jsme se metrem, které vypadalo prazvláštně do hotelu. Naše pokoje byly překrásné a určitě mají vyšší úroveň než tři hvězdičky. Díky paní učitelce Kolářové, hlavní organizátorce našeho výletu, jsme měli i nádherné počasí. Jakoby si jej objednala speciálně pro naše potřeby. Ubytovali jsme se a vydali se podívat do historické části Pešti. Naše první zastávka se uskutečnila u jedné z dominant Budapešti, Baziliky svatého Štěpána, prvního uherské krále. Po krátkém výkladu a focení jsme si samozřejmě nemohli nechat ujít společné cheerování, kdy jsme oproti minulým zájezdům hodili pyramidu o štok výše. Měli jsme z toho nesmírnou radost. Večerní procházka a západ slunce kolem pobřeží Dunaje nám dával tušit, že zítřejší dopoledne na Budínské straně bude vynikající.

Očekávání se stalo skutkem. Projeli jsme se historickým metrem i vagóny. Tramvaj, která začala jezdit hned po válce, v nás zanechala příjemný dojem archaismu, ale i krásné kombinace starých a nových časů. Dorazili jsme k maďarskému parlamentu, kde jsme si prohlédli nejen interiér budovy, ale také svatoštěpánské korunovační klenoty. Byl to nádherný pohled i nezapomenutelný zážitek. Místo zubačky (lanovky) na Královský palác jsme vyjeli autobusem, který se klikatil úzkými uličkami a vyvezl nás až nahoru. Někteří z nás se nechtěli jít podívat na nádhernou vyhlídku na panorama Pešti. Přesto však jsme všichni vyrazili a rozhodně jsme nelitovali. Kromě úžasného pohledu na parlament a baziliku jsme viděli střídání stráží, které bylo odvázanější, okázalejší a propracovanější než naše pražské. Když už jsme byli na budínské straně, nemohli jsme opomenout Matyášův chrám a Rybářskou baštu, kombinaci islámské a křesťanské architektury.

Každý si zde přišel na své. Milovníci historie se dověděli mnoho zajímavostí a souvislostí, jedlíci ochutnali maďarskou kuchyni, pálivou i nepálivou, fanoušci relaxace se odpoledne vydali do Szechenyiho lázní, kde se naložili do sírových bazénků, či se nechali masírovat proudem vody, perličkovou koupelí, nebo si zaplavali, či se saunovali. Nejhezčím pocitem bylo lehnout si na schody bazenu, zavřít oči, vnímat teplou vodu ohřátou termálními prameny, poslouchat cizí jazyky a slyšet jak vlnky narážejí na zeď. Člověk si tu připadal jak u moře. V našem zájezdu však byli náruživé shopping girls. Zjistily, že paní učitelka měla pravdu, že za zlomek ceny mohly nakoupit to, co v Praze a udělaly radost sobě, či ostatním, pro které nakoupily dárky z cest či na vánoce.

Třetí den se nesl nejen v duchu poznání historie, a to muzea teroru či Náměstí hrdinů, ale také v duchu nakupování v místní vyhlášené tržnici, kde někteří z nás nakoupili klobásy, papriky, koření, jenž obohatí naši kuchyni, ale i další pokračování nákupu, který chytl některé z nás předešlý den.

Vyvrcholením našeho zájezdu byl v sobotu podvečer výjezd na Gellértův vrch. Kombinací metra, tramvaje i autobusu jsme se dostali na cílené místo. Vyšlapali jsme až nahoru, kde se před námi rozprostilo nádherně osvětlené město. Rozpoznali jsme jednotlivé dominanty této pěkné metropole. Každý si prožil Budapešť po svém a odnáší si různé druhy zážitků. Už se těšíme na další výlet Klubu cestovatelů, a to v prosinci do Norimberku, zde budeme nasávat vánoční atmosféru.

Mgr. Karel Červený